

Het Sliedrechts Dialect (617)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Uit Mijntjies dagboek (2)

't Was 1902. Vaoder Kees zat med 'n paor maots de kanse op 'n nieuwe put te bepraote. "Jaot", zee vaoder Kees, " 'k Hè wat in 't vezier bij de Wadde, bij Harlingerziel, bekant vlakbij de Duitse grens. Ezens leg daer ok vlakbij." Nou wà denk ie, kanne me mee en hoeneer kanne me beginne?" vroeg êên van de maots. "Ja" zee vaoder, "mor 't is pas in april en je weet 't, hee, april doet wat ie wil!" Dat was ok wel zô. 't Wier nog 'n barre winter. Dus gêên verdienste in de gezinne. Wà mè sjouwe en kou lijje verdiend was, was al gaauw opgegete. De snêeuw lag wel 'n haalve meter dik en nievers was wat te verdiene. Allêên bij 'n paor rijke snaoke die doche: "Dat wor honger lijje!" Die liete snêeuw ruime, een hêêlen dag voor 'n riksaolder!

Artesoep

Bij de Grôôte Kaark wier artesoep verstrekt. Die wouwe hebbe, die konne komme haole, mor de mêêstes wazze daer te trots voor. Moeder Dirksie stuurde op 'n keer zus Teuntjie, die was toe vijftien jaer, med 'n emmertie naer d'n boer om karremellek te haole. Toe kwam d'r 'n optocht van aamel hongerlijjers, med 'n bennechie artesoep, trug van de kaark. Daer liep Teuntjie tussenin. Wat was ze bôôs! "Nou denke ze vast aallemael dad ik ok soep gehaold heb!" zee ze. Ja, ze had 'r hartie wel aarg hôog zitte. Mor moeder Dirksie mos t'r om lache, dat is nog dikkels zat verhaold.

Stopper

Aal med aal bleef de put zôdoende nog wel eve uit voor de stêênzetter. Mor aaindelijk kreeg de zon tò nog d'n overhand en 't voorjaer brak aan. Toe kwamme de maots weer buurte om te hore of de put waer zô op gehoopt wier, nog deur gong. Ja hoor, d'r was een brief van Van Noordenne, d'n aannemer gekomme. Ze konne al gaauw beginne aan de Zêêdijk bij Harlingerziel. D'r gonge al kêête naer toe, êên voor de stêênzetter en êên voor de polderjonges die 't grondwaark mosse doen, die kwamme uit Braobant. D'r konne ok jonges mee as stopper. Jonges van twaolef jaer, zô van de lêêgere school, mosse dienst doen as lôôpjonge en de gaeter die tusse de stêêne ope bleve, netjies opvulle. Wim nam zô'n jonge mee, van een weduwe, ze was familie van 'm. Hij hà z'n vaoder verlore en nou moch tie med ome Wim mee as stopper.

Nog een kaaind

Nou mos t'r voor zô'n ploeg mense ok gekookt worre. Vaoder Kees en moeder Dirksie besprakke toe saome dat 't wel een hêêle mooie bijverdienste zou weze as Dirksie meegong die zeumer. Mijntjie was acht jaer en Leentjie twaolef, dus die konne mee. Kees en Jan gonge wel zô lang naer de getrouwde zusters. Die knaope moche ommers d'r school nie verzuime. Leentjie was net vâ school af, en Mijntjie was nog mor 'n maaisie, dà kwam zô naauw nie. Die haolde dat wel in. Zô gong dà vroeger bij de arrebaaijers, hee. Azzie je naom mor kon schrijve was 't goed.

Zôdoende gong Mijntjie hêêl de zeumer mee naer de zêê, en de zon in. Saome mè Leentjies mosse ze de kouse stoppe, ok van de manne Cees de Wit en Wim Vlot. As de grôôte gaeters gedicht wazze, kregge ze vijf cente voor 'n paor gestopte kouse. Zôdoende wier de maaisies al vroeg handighaaid geleerd. Dirk, de jonge die de gaete in de stêene mos stoppe en met de koffiekanne mos lôôpe, klampte z'n aaige bij de maaisies aan. Moeder Dirksie vong dat wel goed. " 't Is ommers zelf ok nog mor een kaaind", zeed ze. De grôôte manne plaogde Dirke d'r mee: "Ja jonges, Dirk hê verkering!" Of: "Hij vrijt mè Leentjies!"

Zaale

D'r wiere reelze op d'n dijk gelege en daer reeje karrechies op om de stêene en 't matteriejaol te vervoere. Dirk zee op 'n zaeterdagmiddag: " We gaon zaale!" Hij zette 'n stok op 'n lorrie, zô noemde ze die karrechies), en Leentjie haalde 'n ouwe sprai van d'r kôôit uit de kêêt. In die kôôit sliep ze saome mè Mijntjies, die moech ok mee. Wad 'n plezier hadde ze die middag! 't Waaide flink en de opwinding en de zêelucht dee hullieze wange gloeie. Zô zaalde ze langs de zêêdijk naer 't durrepie Harlingerziel. Daer weunde de winkelier van de stêenzetters en polderjonges die aan de zêêdijk waarekte. Daer gonge ze naer toe . . .

(Deuze aantekeninge zijn gemaakt deur de moeder van een 75-jaerige lezere.
Regelmatig zalle me u laete meegeniete. Daerom onze hartelijke dank aan Mevr. B. v.d. W.)

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôome van de families Ridders (nieuw) en Pijl in de "Genealogische Grabbelton" en hêêl veul fotochies van Slierecht...